

Egy örökmozgó énekes, aki nem adja fel Interjú Tunyogi Péterrel

2008.02.06. Hírextra – Constantinovits Milán

Magyarország egyik legnépszerűbb rockénekesét, a legendás P.Mobil, majd TRB együttesek frontemberét, Tunyogi Pétert sikerült mikrofonvégre kapnunk a Pont FM rádió Rocközön című műsora után. Tunyót mindenről kifaggattuk: nemcsak jelenlegi terveiről mesélt, de elárult pár rocktörténeti érdekességet is pályafutásáról mesélve.

Kezdjük egy rövid áttekintéssel! Több évtizedes rockénekesi karrier áll mögötted. Ha erre visszatekintesz, mit emelsz ki, mik voltak a sorsfordító pillanatok?

Az első meghatározó momentumnak azt tartom, amikor hangszert vettem a kezembe. Ez dob volt, majd gitár, később mertem csak mikrofonhoz nyúlni. Az első jelentős zenekarom pedig a zalaegerszegi Clykon volt, amivel Budapesten próbáltuk bebizonyítani, hogy egy vidéki zenekarnak is lehet hitele, ha tud és akar is jól zenélni. Ezt különböző formációk követték, így a Beton együttes is. Innen jutottam a P.Mobilba, ahol Vikidál Gyula kiválása után kaptam rá lehetőséget, hogy megmutassam magam egy meghallgatáson. Abból nem csináltak titkot, hogy nem én vagyok az egyetlen jelölt...

Ismerted már a Mobilt korábban is?

Hogyne! A Beton együtt lépett fel a pestszentlőrinci ifjúsági parkban a Mobillal, sőt, mi voltunk az előzenekaruk. Szóval meghallgattak, és rám is esett a választás. Ez hatalmas fordulópon volt az életemben, sok amatőr csapat után végre egy profi bandába kerültem, ahol bizony nem kevesebb, mint tizenhét év adatott meg nekem. Ezalatt számos hazai és külföldi turné, és sok nagylemez készülhetett el, nagyon szép időszak volt.

Melyik albumon működöttél először közre a Mobilnál?

Először koncertfelvételeket készítettünk, de ezek nem jelentek meg, csupán házi használatra szolgáltak. Az első nagylemez a Mobilizmo volt, amit felénekeltem. Ez azért volt jelentős lépés, mert addig a Mobilnak nem volt hivatalos albuma, csak több kislemeze. Büszke voltam rá, hogy az én hangomon szólalhatott meg az Mobil első teljes anyaga. Majd ezt követte a többi lemez...

Igen ám, de a virágkor 1986-ban véget ért, és az Örökmozgó hosszú időre leállt. Mi volt a kényszerszünet oka?

Volt egy magyar Live Aid koncert, ahol Lóránt bejelentette, hogy szerinte elfáradt a történet, túl sokat kínlódtunk, és ezért szüneteltessük egy ideig a közös zenélést. Vagyis ő nem feloszlatni akarta az

együtttest, csak átmenetileg pihentetni. Így kénytelenek voltunk újabb munka után nézni, bár általában mindegyikünk maradt a zenélésnél. Én úgy oldottam meg, hogy kimentem külföldre és egészen 1992-ig kint is tartózkodtam. Bejártam ezalatt a fél világot, és vendéglátóztam. Ez nem úgy működött, hogy beülsz egy kis pubba és egy zongora mellett elénekelgetsz, hanem olyan színvonalon kellett zenélni, hogy az aktuális slágereket ugyanolyan megszólalással, hibátlanul elő tud adni egy zenekarral. Merem állítani, hogy én ebben az időszakban lettem igazi zenész, ezalatt tanultam meg igazán énekelni.

1994-ben viszont újraindult a Mobil. Hogy is volt ez?

1992-ben már hazajöttem, és megalakítottuk Kékesi László barátommal a Tunyogi Band-et, amivel kis fellépéseket vállaltunk, hogy ne jöjjünk ki a formából. Később megkeresett Schuster Lóri, hogy nem lenne-e kedvünk újra összeállni, és egy nagy visszatérés formájában újraindítani a Mobilt. Természetesen igent mondtuk, és ebből lett az 1994-es Fradi-pályás visszatérő koncert, ahol óriási hangulat közepette majdnem 20 ezer ember előtt játszhattunk. Ezután kiadtuk a koncertet két lemezen, illetve az Ez az élet Babolcsai néni című anyagot is. Majd sajnos újabb törés következett. Eljött egy olyan időszak 1997-ben, amikor nem próbáltunk, nem is léptünk fel, és nem érettem, miért. Ekkor pillantottam meg a Blikkben egy cikket a bandáról, ahol illusztrációként a Babolcsai néni borítója volt berakva, de úgy, hogy Zeffer András, Kékesi László és az én fejem is ki volt belőle vágva. Ez már jelzésértékű volt, úgyhogy felhívtam Lórit, aki megerősítette, hogy valóban más pályára szándékozik állítani a Mobilt. Leült velünk beszélgetni, és kiderült, hogy nélkülünk képzelel el a jövőt.

Ezért ti 1998-ban létrehoztátok a TRB-t...

Igen, mi hárman (Zeffer András, Kékesi Bajnok László és én) Závodi János gitárossal és Donászy Tibor dobossal megalapítottuk a Tunyogi Rock Band-et. Máig úgy tartom, és nemcsak én, hanem a szakmai körök meg a rajongók, hogy minden idők egyik legjobb rock-formációját hoztuk létre a Mobil után, nagyon igényes zenét játszottunk, nagyon jó számokat gyártottunk, és közel kerültünk a közönség szívéhez a visszajelzések alapján. Én a mai napig is ebből a zenéből, no meg a Mobilból élek, és a közönség folyton bombáz azóta is, hogy egyszer még hozzuk össze ezt az eredeti TRB-felállást.

Miért lett vége a TRB-s sikerszériának?

2004-ben olyan súlyos gerincműtéten estem át, hogy majdnem egy évig nem léphettem fel. A zenekar közben azért dolgozott tovább, és amikor én végre visszatérhettem, kiderült, hogy már más koncepcióban gondolkoznak. Azt kértem akkor, hogy ne használják a Tunyogi nevet, amit ők elfogadtak, így lettek the Rock Band. Eközben újra elkezdtem fellépéseket vállalni, majd magam köré gyűjtöttem néhány zenészt és megalakítottuk a Tunyogi Rock Band-et, ami ma is üzemel. Még új lemezünk nincs, bár rengeteg saját számmal rendelkezünk. Csak egyrészt nincs időnk a stúdiózásra, másrészt a közönség egyelőre a Piramis- és Mobil-számokat követeli rajtunk, de ebben az évben még szeretnénk azért kihozni egy teljes anyagot. Közben persze folyamatosan koncertezünk, az ország bármely pontján elcsíphetők vagyunk.

Kikből áll most az együttesed?

Itt van Kékesi Bajnok László, ő kezeli a basszust, Fischer László, a Korál együttes szólógitárosa, és két fiatal srác, akik értik és érzik is ezt a fajta zenét: Bazsó József dobos és Szabó Péter billentyűs. Így vagyunk a Tunyogi Rock Band.

Ha visszatérhetek kicsit a tavalyi év történéseire: volt egy Mobil-reunion turné még ősszel, azonban ez félbeszakadt, mert nem tudtad végigénekelni az egyik koncertet. Erről Lóriék úgy nyilatkoztak, hogy alkoholgondok miatt történt. Mi az igazság?

Mareczky István, az eredeti dobos Ausztráliában élt, amikor ő hazalátogatott, jött az ötlet, hogy legyen egy Mobil-retroturné. Ez sajnos nagyon szerencsétlen időpontban történt, mert épp le voltam robbanva teljesen, nem a gerincem miatt, hanem egy vírusos megbetegedés vert le a lábamról. Ennek ellenére legyengülve, de elvállaltam a szereplést. Rengeteg ember volt kíváncsi erre a turnéra, mindenki látni akarta az eredeti felállást, óriási nyomás nehezedett ránk. A kaposvári koncert már baljós előjel volt, hiszen a szellőzés nélküli, túlszűfolt helyiségben éppen hogy talpon bírtam maradni. Ezt követte egy budapesti koncert, ahol egy 200 fős helyen 500-an zsúfolódtak össze. Nem volt elég oxigén, és egy rossz lépést követően összecsuklottam, nem bírtam folytatni. Nem ittam semmit, mindössze egy ásványvizet, nagyon vigyáztam, mégis az a vád szakadt rám, hogy biztos alkoholt fogyasztottam. Pedig csak az egészségügyi állapotom nem volt megfelelő a körülményekhez.

Ha visszatekintünk a mögötted álló évtizedekre, mit emelnél ki a munkásságodból?

Talán a Honfoglalás szvitet, ami az egész világon sikert aratott, mégis méltatlanul elhallgatták. Borzasztó sok munka van benne, és zeneileg is olyan igényes, hogy világszínvonalat képvisel. Nagyobb publicitást, nagyobb sikert érdemelt volna, ezt erősítik a szakmai visszajelzések is. Ám sajnos ez Magyarország: már külföldön is jobban elismerik a jó hazai zenét. Nem lehetsz próféta a saját hazádban, s nem is kapsz akkora lendületet itthon, hogy külföldön is ismert lehessél.

Mit javasolsz azoknak, akik a nyomodba akarnak lépni? Hogy válhat valaki jó rockénekes?

Legfontosabb tapasztalat a jó egészség. Nagy kitartás, jó kondíció kell ehhez, a rockénekesi karrier hatalmas fizikai igénybevételt jelent. Nem lehet kimenni és leülni a színpadra, oda kell tenni magad. Kell még a hihetetlen akaraterő, hogy elhatározd, ezt csinálod életed végéig. Nem szabad elfeledkezni persze a tehetségről sem. Ez viszont párosuljon reális önértékeléssel: csak akkor leszel igazán jó énekes, ha a szakma és a közönség is elismer. Végül: légy erre a pályára predesztinálva!